

Arrest

nr. 213 041 van 27 november 2018
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X, X en X, die verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, op 7 december 2017 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 17 mei 2017, waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier en de nota met opmerkingen.

Gezien het arrest nr. 209 771 van 21 september 2018 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, waarbij de debatten worden heropend en de partijen worden opgeroepen om ter terechtzitting te verschijnen op 17 oktober 2018 om 11 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat D. GEENS verschijnt voor verzoekers en van advocaat I. FLORIO, die *loco* advocaat E. MATTENE verschijnt voor verweerder.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 22 februari 2017 dienen verzoekers een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna de vreemdelingenwet).

Op 17 mei 2017 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing waarbij de aanvraag ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard, aan verzoekers ter kennis gebracht op 14 november 2017. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 22.02.2017 werd ingediend door :

*G. D. T.
geboren op (...)1973
te Satchkhere
van nationaliteit Georgië
Alias: geboren op (...)1971*

*G. T. B.
geboren op (...)1973
te Satchkhere
van nationaliteit Georgië*

*G. T. D.
geboren op (...)1991
te Khachouri
van nationaliteit Georgië*

*G. E. D.
geboren op (...)1993
te Satchkhe
van nationaliteit Georgië*

Adres: (...)

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk is doch ongegrond.

Redenen:

Volgens Dokter P. R. zou een terugkeer naar het land van herkomst van de heer D. T. G. een risico inhouden voor het behoud van de fysieke en psychische integriteit (medisch attest d.d. 16.02.2017). De heer D. G. zou een PTSS hebben opgelopen. Betrokkene zou depressief zijn, ruzie maken, agressief zijn, slecht slapen en stemmen horen. Dit zou kaderen in een ‘groter beeld van schizofrenie met auditieve hallucinaties’. Het zou volgens deze dokter een ernstige aandoening betreffen die een bedreiging zou kunnen inhouden voor zijn fysieke en psychische integriteit. De arts stelt dat een terugkeer naar het land van herkomst waar de problemen van mijnheer zouden zijn ontstaan, een gevaar zou inhouden voor de gezondheid van mijnheer D. G.. Betrokkene zou ernstige psychologische problemen hebben overgehouden aan de periode voorafgaand aan de vlucht van het gezin naar België. De advocaat stelt: “Deze medische problemen zijn mogelijks niet voldoende om gemachtigd te worden tot een verblijf conform artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, maar deze elementen kunnen wel een buitengewone omstandigheid uitmaken die toelaten om de aanvraag 9bis in te dienen bij de burgemeester van de verblijfplaats in België”.

T. en E. zouden kunnen worden gedwongen hun legerdienst in Georgië te volbrengen. De advocaat verwijst naar artikel 101 van de Georgische Grondwet en de Wet op de Militaire Dienst van 17.09.1997 (alle mannen tussen 18 en 27 jaar verplicht legerdienst). Alle mannen tussen 27 en 40 jaar zouden zijn verplicht deel uit te maken van de reservisten. De legerdienst kan mits betaling van een bedrag worden uitgesteld, maar is uiteindelijk verplicht. Indien een oproep wordt genegeerd kan dit volgens artikel 356 van het Strafwetboek leiden tot een gevangenisstraf van 3 jaar. Omdat T. en E. geen gevolg gaven aan een oproeping om zich bij het leger aan te bieden, riskeren zij volgens de advocaat een gevangenisstraf.

De inmiddels meerderjarige kinderen zouden in hun school een goede indruk hebben nagelaten. De attesten betreffen informatie aangaande de schooljaren 2011, 2012 en 2013. Het zouden harde werkers zijn, voorbeeldstudenten, die een hoog niveau van Nederlands hebben bereikt, gekend voor hun enorme inzet, grote interesse, voorbeeldige attitude en volwassen houding. T. en E. zouden een goede relatie hebben gehad met de leerkrachten en medeleerlingen. E. volgde de opleiding goudsmid. Hij wordt omschreven als iemand die aangenaam is, goedlachs, vrolijk, respectvol, hulpvaardig en sociaal ingesteld. Op school deden er zich geen problemen voor wat betreft gedrag, aanwezigheden,... Het leerkrachtenteam en de directie van de school steunt de regularisatie van het verblijf van E.. E. heeft zijn opleiding kunnen afmaken maar het wordt hem niet toegestaan te werken. T. zou onmiddellijk ingeschakeld kunnen worden op de arbeidsmarkt. In 2011 vroeg en verkreeg hij een arbeidskaart C maar kon uiteindelijk toch niet aan de slag doordat het verblijfsrecht werd beëindigd. Beiden doen vrijwilligerswerk, onder meer voor Buurtsport Antwerpen waar ze les geven in een Georgische gevechtssport khridoli. Ze zouden ook vrijwilligerswerk hebben verricht voor het Georgisch cultureel centrum Kavkasioni vzw.

Voor wat betreft het medische element werd er volgens de arts-ambtenaar onvoldoende elementen aangebracht om te kunnen weten of mijnheer G. al dan niet kan reizen en of de medische behandeling al dan niet onontbeerlijk is en beschikbaar in het land van herkomst. De bewijslast ligt bij verzoeker. Het is aan verzoeker alle gegevens aan te brengen die er op zouden kunnen wijzen dat hij werkelijk niet in staat is tot reizen en dat zijn behandeling onontbeerlijk is en al dan niet beschikbaar in Georgië. De verklaringen van de arts volstaan daarbij niet.

CEDOCA gaf aan dat het onwaarschijnlijk lijkt dat het gezin nog problemen zou kunnen ondervinden ten gevolge gebeurtenissen van bijna 10 jaar geleden. Georgië staat op de lijst van veilige landen.

Voor wat betreft de militaire dienstplicht waaraan de meerderjarige kinderen zouden onderworpen kunnen worden, dient opgemerkt te worden dat dit in Georgië een normale procedure betreft en geen vorm van vervolging is. De militaire dienstplicht werd volgens CEDOCA gereduceerd van 15 naar 12 maanden. Er bestaan plannen om de dienstplicht in Georgië af te schaffen en enkel een professioneel leger te behouden. Betrokkenen kunnen een eventuele gevangenisstraf wegens het niet naleven van de dienstplicht omzeilen door bij de volgende lichting in dienst te treden. Volgens CEDOCA bestaan er verschillende strafmaten waaronder ook het betalen van een geldboete. Indien een oproepingsbrief herhaaldelijk wordt ontweken is een gevangenisstraf tot maximaal 3 jaar voorzien, maar dat betekent niet dat dergelijke strafmaat effectief wordt uitgevoerd. Betrokkenen hebben alleszins geen oproepingsbrieven voorgelegd. Betrokkenen kunnen zichzelf bij aankomst in Georgië aanbieden om vooralsnog hun dienstplicht te vervullen.

De goede integratie van het gezin dient genuanceerd te worden gezien drie van de vier gezinsleden in België gekend zijn voor feiten van openbare orde. De heer D. G. is gekend voor 6 feiten: illegaal verblijf, gebruik van een vals document of vervalsing (meer bepaald gebruik van een vervalst attest van immatriculatie), slagen en verwondingen, (sociale) fraude en gewone diefstal. Mijnheer pleegde een inbreuk inzake de verkeersbelasting en de belasting op inverkeerstelling. Mijnheer maakte gebruik van een wagen voorzien van een Duitse transitplaat met gele band geldig van 08.04.2013 tot 12.04.2013. De transitplaten werden door de bevoegde dienst verwijderd. Mijnheer werd op heterdaad betrapt door een winkeldetective. Mijnheer sloeg met zijn twee zonen een man in elkaar waardoor het slachtoffer twee dagen werkonbekwaam was. De heer E. G. is gekend voor 7 feiten: opzettelijke slagen en verwondingen (5 keer), private militie/ privé-detective/ private veiligheid en gewone diefstal. De politie kreeg meerdere oproepen waarbij hun tussenkomst werd gevraagd in verband met een vechtpartij. De heer E. G. bracht een man die op de grond lag meerdere vuistslagen toe op het hoofd en het bovenlichaam. Gezien de agressieve houding van de heer E. G. diende de politie voor de eigen veiligheid handboeien aan te brengen. De heer E. G. is gekend voor andere vechtpartijen. Hij werd op 06.11.2015 veroordeeld tot een werkstraf van 120 uren en een geldboete. De heer E. G. werd veroordeeld voor slagen en verwondingen met ziekte of ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid ten gevolge. Uit het dossier van betrokkene bleek dat mijnheer zelf de confrontatie had opgezocht zodat er geen sprake was van wettige zelfverdediging of uitlokking. Het Parket stelde dat de feiten ernstig waren, dat betrokkene zijn driften niet kon beheersen en dat hij onvoldoende rekening hield met andermans fysieke integriteit. De heer T. G. is gekend voor 1 feit: opzettelijke slagen en verwondingen.

België heeft het recht om de toegang tot het grondgebied te controleren en wenst geen verblijfsmachtiging toe te kennen aan personen waarvan er contra-indicaties van integratie en ernstige

elementen van openbare orde aanwezig zijn. De redenen die aangehaald worden om het verblijf toe te kennen worden onvoldoende bevonden onder meer in het licht van vechtpartijen waarvoor drie van de vier gezinsleden gekend zijn.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1 In het enig middel voeren verzoekers de schending aan van de artikelen 3 en 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming voor de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van artikel 9bis van de vreemdelingenwet, van het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Ter adstrueren van het middel zetten verzoekers het volgende uiteen:

“A. ALGEMENE VASTSTELLINGEN

1. Op 22 februari 2017 diende het gezin een aanvraag in op grond van artikel 9bis Vreemdelingenwet.

De woonstcontrole was positief, waarna het dossier door de stad Antwerpen werd overgedragen aan de Dienst Vreemdelingenzaken te Brussel (de verwerende partij).

Uit het administratief dossier blijkt dat de regularisatieaanvraag van de verzoekende partij ernstig werd genomen. Er werden, zo blijkt uit het administratief dossier, verschillende voorbereidende handelingen gesteld alvorens de beslissing over de aanvraag tot machtiging van verblijf van de verzoekende partij werd genomen. De voorbereidende handelingen worden gebundeld in een interne nota van attaché C. D. aan de Directeur- generaal Freddy ROOSEMONT van 25 april 2017 (stuk 3: pagina 1 van de interne nota).

Deze voorbereidende handelingen laten echter een geheel ander beeld zien dan het beeld dat wordt weergegeven in de bestreden beslissing waarbij de aanvraag tot machtiging op grond van artikel 9bis Vreemdelingenwet werd afgewezen (zie verder hieronder).

2. Uit het administratief dossier blijkt vooreerst dat de verschillende elementen die door de verzoekende partij werden opgeworpen in de aanvraag tot machtiging van verblijf op grond van artikel 9bis Vreemdelingenwet, worden beschreven en erkend.

Daarbij gaat het in het bijzonder om volgende elementen:

a) de asielprocedure van het gezin en het langdurig (legaal) verblijf in België

Het gezin heeft Georgië ontvlucht en heeft in België asiel aangevraagd. Het volledige gezin is toegekomen in België op 9 augustus 2009, nadat zij gevlucht waren voor de vervolgingen waarvan zij het slachtoffer waren in Georgië. Op 10 augustus 2009 vroegen zij asiel aan in België en diende de verzoekende partij tevens een aanvraag in op grond van artikel 9ter Vreemdelingenwet. Door de Belgische instanties werd geoordeeld dat Polen verantwoordelijk was voor de asielaanvraag, waardoor een bijlage 26quater werd afgegeven. Door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd deze beslissing evenwel vernietigd omdat niet concreet werd ingegaan op de medische problematiek en beschikbaarheid in Polen van de noodzakelijke medische zorgen. De asielaanvraag was hierdoor opnieuw hangende. Pas op 24 september 2013 werd de asielaanvraag afgesloten, nadat de verzoekende partij niet verschenen was op een gepland gehoor. De asielaanvraag nam hierdoor 4 jaar en 1 maand tijd in beslag, zonder dat er ooit een inhoudelijk onderzoek werd uitgevoerd.

Uit het administratief dossier, blijkt dat deze historiek in verband met de asielprocedure van verzoekers wordt bevestigd. Zo wordt in een interne nota omschreven: "de asielaanvraag nam dus 4 jaar en 1 maand in beslag zonder dat ooit werd ingegaan op de elementen die werden opgeworpen" (stuk 3) of nog: "Verzoekers verklaren naar België te zijn gevlucht omwille van vervolgingen in hun land van herkomst. De Belgische instanties hebben zich nooit uitgesproken over de geloofwaardigheid van het asielaanvraag, noch over de elementen daarin vervat" (stuk 3).

b) *de medische situatie van de vader van het gezin, G., D. T.:*

De medische situatie van de heer G. D. houdt sterk verband met de vlucht van het gezin uit Georgië.

Het gezin woonde in Georgië in Satchkhere, een dorp in de provincie Imereti, op minder dan 10 km van de grens met Zuid-Ossetië. Ten gevolge van de inval van het Russische leger in Zuid-Ossetië in augustus 2008 was de toestand in hun dorp drastisch verergerd. De Russen hadden ook hun dorp bezet en dwongen iedereen om voedsel en goederen af te staan. Omdat D. dit meermaals moest doen, kreeg hij problemen met zijn dorpsgenoten omdat zij dachten dat hij samenwerkte met de Russen. Hij werd dan ook verzocht om mee te vechten tegen de Russen, om de bezetting te doen ophouden. Omdat de situatie voor hen niet meer houdbaar was, zijn zij gevlucht.

D., de vader van het gezin, stond onder enorme druk in Georgië, en besloot om met zijn gezin te vluchten. Door de opgekropte emoties kampte D. met ernstige psychologische problemen. Sinds zijn aankomst in België is hij hiervoor in behandeling. De aanhoudende stress belemmert echter zijn genezingsproces.

Het gezin heeft Georgië ontvlucht en heeft in België asiel aangevraagd. Het volledige gezin is toegekomen in België op 9 augustus 2009, nadat zij gevlucht waren voor de vervolgingen waarvan zij het slachtoffer waren in Georgië. Op 10 augustus 2009 vroegen zij asiel aan in België. Het is niet mogelijk om terug te keren naar Georgië omwille van de gezondheidstoestand van de heer G. D. T.. De redenen die aan de grondslag liggen van de vlucht van het gezin uit Georgië, zijn tevens de oorzaak van de medische aandoeningen van D.. Ten gevolge hiervan heeft hij ernstige psychische problemen gekregen.

De medische problematiek van D. werd geattesteerd door Dr. P. R. op 16 februari 2017, waaruit blijkt dat een terugkeer naar zijn geboorteland een risico inhoudt voor het behoud van zijn fysieke en psychische integriteit:

"Hij liep een PTSS op in het verleden met voor gevolg depressief ruzie maken en agressief slecht slapen en hij hoort stemmen. Dit kadert in een groter beeld van schizofrenie met auditieve hallucinaties. Het gaat om een ernstige aandoening die een bedreiging inhoudt voor zijn fysieke en psychische integriteit. "

In het administratief dossier wordt deze situatie als volgt omschreven: "In de huidige aanvraag 9bis verwijst het gezin naar de psychologische - psychiatrische problematiek van mijnheer D. G. die zou lijden aan hepatitis C en ernstige depressie, agressie, hallucinaties. Het gezin woonde op 10 km van Zuid-Ossetië. Hun dorp werd door Russische soldaten bezet. Ze werden verplicht goederen af te staan. Mijnheer D. G. zou zijn verplicht geworden om tegen de Russische soldaten te vechten". Verder wordt dit nog uitgebreider omschreven als volgt: "De gezondheidstoestand van de heer D. G. zou niet toelaten verzoekers terug te keren naar het land van herkomst. De redenen die aan de grond lagen voor de vlucht van het gezin, zouden tevens de oorzaak zijn van de medische aandoeningen waaraan de heer D. G. zou lijden. De heer D. G. zou met ernstige psychische problemen kampen ten gevolge van de gebeurtenissen in Georgië. Volgens Dokter P. R. zou een terugkeer naar het land van herkomst een risico inhouden voor het behoud van de fysieke en psychische integriteit van mijnheer D. G. (medisch attest d.d. 16.02.2017). De heer D. G. zou een PTSS hebben opgelopen. Betrokkene zou depressief zijn, ruzie maken, agressief zijn, slecht slapen en stemmen horen. Dit zou kaderen in een groter beeld van schizofrenie met auditieve hallucinaties. Het zou een ernstige aandoening betreffen die een bedreiging zou inhouden voor zijn fysieke en psychische integriteit. De arts stelt uitdrukkelijk dat een terugkeer naar het land van herkomst waar de problemen van mijnheer zouden zijn ontstaan, een gevaar zou inhouden voor de gezondheid van mijnheer D. G.. Betrokkene zou ernstige psychologische problemen hebben overgehouden aan de periode voorafgaand aan de vlucht van het gezin naar België" (stuk 3).

C) *de legerdienst in Georgië*

De verzoekende partij vreest om bij hun terugkeer naar Georgië gedwongen te worden om hun legerdienst te volbrengen. Volgens artikel 101 van de Grondwet van Georgië en de Wet op de Militaire Dienst van 17 september 1997 moeten alle Georgische mannen tussen 18 en 27 jaar verplicht 15 maanden legerdienst doen (sinds april 2012). Bovendien worden alle mannen tussen 27 en 40 jaar verplicht om deel uit te maken van de reservisten.

In het jaar dat een Georgische man 18 jaar wordt, krijgt hij een oproeping om zich aan te bieden bij het leger. Het is mogelijk om de legerdienst uit te stellen, mits betaling. Het is niet langer mogelijk om deze volledig af te kopen. De legerdienst kan maximum uitgesteld worden gedurende 10 jaar, tegen een kostprijs van ongeveer 2.000 euro.

Indien men de oproeping om het leger te vervoegen negeert, kan men op grond van artikel 356 van het Wetboek van Strafrecht veroordeeld worden tot 3 jaar gevangenisstraf.

Aangezien T. en E. 26 en 24 jaar oud zijn, dienen zij hun legerdienst te voldoen in Georgië. Omdat zij geen gevolg hebben gegeven aan de oproeping om zich aan te bieden bij het leger toen zij 18 jaar werden, zullen zij veroordeeld worden tot een gevangenisstraf van mogelijk 3 jaar.

Uit het administratief dossier blijkt dat de verwerende partij dit als volgt noteert: "T. en E. zouden kunnen worden gedwongen hun legerdienst in Georgië te volbrengen. De advocaat verwijst naar artikel 101 van de Georgische Grondwet en de Wet op de Militaire Dienst van 17.09.1997 (alle mannen tussen 18 en 27 jaar verplicht legerdienst). Alle mannen tussen 27 en 40 jaar zouden zijn verplicht deel uit te maken van de reservisten. De legerdienst kan mits betaling van een bedrag worden uitgesteld, maar is uiteindelijk verplicht. Indien een oproep wordt genegeerd kan dit volgens artikel 356 van het Strafwetboek leiden tot een gevangenisstraf van 3 jaar. Omdat T. en E. geen gevolg gaven aan een oproeping om zich bij het leger aan te bieden, riskeren zij een gevangenisstraf (stuk 3).

D) De duur van het (legaal) verblijf van het gezin in België en hun integratie

Het volledige gezin is in België sinds 9 augustus 2009, nadat zij gevlucht waren voor de vervolgingen waarvan zij het slachtoffer waren in Georgië. Op 10 augustus 2009 vroegen zij asiel aan in België. Pas op 24 september 2013 werd de asielaanvraag afgesloten. Vanaf de aankomst in België heeft het gezin er alles aan gedaan om zich te integreren in de maatschappij. Zij hebben allemaal Nederlandse lessen gevolgd toen hun statuut dit toeliet. T. en E. waren 17 en 15 jaar oud toen zij in België toekwamen en hebben er alles aan gedaan om zich direct bij te scholen. E. heeft zijn opleiding kunnen afmaken. T. kreeg op 28 februari 2011 een arbeidskaart C, maar nog voor hij een tewerkstelling had gevonden, werd het tijdelijk verblijfsrecht alweer beëindigd. Hij heeft wel het nodige gedaan om Nederlandse lessen te volgen en kan onmiddellijk ingeschakeld worden in de reguliere arbeidsmarkt. In afwachting van hun toelating om te werken, of een opleiding te volgen, hebben zij voornamelijk vrijwilligerswerk verricht. Omdat zij beiden bekwaam zijn in de Georgische gevechtssport 'Khidoli' geven zij ook les in samenwerking met 'Buurt Sport Antwerpen'. In het kader van hun vrijwilligerswerk voor het Georgisch cultureel centrum "K. vzw" organiseren zij bovendien veel activiteiten in Park Spoor Noord in Antwerpen.

Uit de interne nota van de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt dat men hierover stelt: "Het gezin verwijst naar de duur van hun verblijf in België en de bereikte integratie", of uitgebreider: "De inmiddels meerderjarige kinderen zouden in hun school een goede indruk hebben nagelaten. Het zouden harde werkers zijn, voorbeeldstudenten, die een hoog niveau van Nederlands hebben bereikt, gekend voor hun enorme inzet, grote interesse, voorbeeldige attitude en volwassen houding. T. en E. zouden een fantastische (sic) relatie hebben gehad met de leerkrachten en medeleerlingen. E. volgde de opleiding goudsmid. Hij wordt omschreven als iemand die zeer aangenaam is, goedlachs, vrolijk, respectvol, hulpvaardig en sociaal ingesteld. Op school deden er zich geen problemen voor wat betreft gedrag, aanwezigheden, ... Het leerkrachtenteam en de directie van de school steunt de regularisatie van het verblijf van E.. E. heeft zijn opleiding kunnen afmaken maar het wordt hem niet toegestaan te werken. T. zou onmiddellijk ingeschakeld kunnen worden op de arbeidsmarkt. In 2011 vroeg en verkreeg hij een arbeidskaart C, maar kon uiteindelijk toch niet aan de slag nadat het verblijfsrecht werd beëindigd. Beiden doen vrijwilligerswerk, onder meer voor Buurtsport Antwerpen waar ze les geven in een Georgische gevechtssport Khidoli. Ze zouden ook vrijwilligerswerk verrichten voor het Georgisch cultureel centrum Kavkasioni vzw. Een regularisatie zou voor hen opportuun zijn gezien hun duurzame woonst in België, hun verblijf in België, de ruime familie- en vriendenkring en de gedwongen breuk met het land van herkomst" (stuk 3).

3. Naast bovenvermelde elementen, wordt n.a.v. de aanvraag tot machtiging van verblijf op grond van artikel 9bis Vreemdelingenwet ook onderzoek gedaan naar de elementen van openbare orde. Dit blijkt uit het administratief dossier.

Één van de meerderjarige kinderen, E., werd op 6 november 2015 veroordeeld tot het volbrengen van een autonome werkstraf van 120 uren en een geldboete van 100 euro wegens slagen en verwondingen. De werkstraf werd volledig uitgevoerd door E.. Er zijn geen andere veroordelingen, noch is er een strafrechtelijk onderzoek lopende voor E. of een ander lid van het gezin.

De vader en twee kinderen worden genoemd in een aantal meldingen (processen-verbaal). In geen van al deze dossiers wordt de betrokkenheid van één van de gezinsleden echter verder onderzocht door de politionele diensten of het parket.

De verschillende elementen die verband houden met de openbare orde worden tevens genoteerd in een interne nota in het administratief dossier. Er wordt door de Dienst Vreemdelingenzaken hierom contact opgenomen met het parket over de verzoekende partij. Hiertoe wordt als volgt genoteerd in het administratief dossier:

- "Eén van de minderjarige kinderen heeft een strafblad, namelijk E.. Hij werd op 06.11.2015 veroordeeld door de correctionele rechtbank van Antwerpen tot een werkstraf van 102 uren en een geldboete voor 'opzettelijke slagen en verwondingen met als gevolg ziekte of arbeidsongeschiktheid'. De feiten zijn minder recent. Het parket (stagiaire) liet zich positief uit over het verloop van de uitgevoerde werkstraf. Het parket (stagiaire) voegde er aan toe dat het niet ondenkbaar is dat hij in de toekomst opnieuw een blanco strafblad kan hebben" (stuk 4)

Deze informatie van het parket werd door de Dienst Vreemdelingenzaken verkregen op 12 april 2017 (stuk 6), waarbij wordt bevestigd dat alle andere gezinsleden een blanco strafregister hebben. Verder wordt in het administratief dossier vermeld dat geen van de gezinsleden geseind staat als "ontoegankelijk op het Schengen-grondgebied" (stuk 5). Ook door de staatsveiligheid worden geen opmerkingen gemaakt (stuk 5).

4. Op basis van deze bevindingen, formuleert de dossierbeheer (attaché C. D.) verschillende voorstellen aan de Directeur-generaal Freddy ROOSEMONT op 25 april 2017 tot het nemen van een beslissing over de aanvraag tot machtiging van verblijf op grond van artikel 9bis Vreemdelingenwet van de verzoekende partij.

De attaché, dewelke het dossier heeft samengesteld, geanalyseerd en verschillende diensten heeft gecontacteerd (zoals het parket), ziet minstens vijf mogelijke beslissingen (stuk 4):

- Ongegrond gezin wegens elementen 00 (nog na te gaan of elementen uit ANG mogen gebruikt worden in een beslissing);
- Voorwaardelijk verblijf gezin (werk + geen 00) gezien asielprocedure 4 jaar en 1 maand;
- Ongegrond E. (strafblad: werkstraf + geldboete), voorwaardelijk verblijf andere gezinsleden;
- Ongegrond E., T., D. (strafblad E. + gekend ANG T. en David voor 00) voorwaardelijk verblijf mevrouw T. (de moeder van het gezin die noch een strafblad heeft, noch gekend is in ANG);
- Bijkomend socio-economisch onderzoek (buurtonderzoek, taalkennis en integratie alle gezinsleden (inclusief de ouders), welke problemen zou gezin nu ondervinden voor gebeurtenissen uit 2008 tussen Georgië en Zuid-Ossetië, welke persoonlijke verklaring elementen openbare orde, spijt (?), ...) en op basis daarvan beslissen of al dan niet een voorwaardelijke verblijfsmachtiging wordt toegekend);

De elementen in het dossier, laten dus toe om zowel een gegrondheidsbeslissing te nemen voor het voltallige gezin, voor het volledige gezin behalve E. of enkel voor de moeder van het gezin (T.).

Door de Directeur-generaal worden echter alle opties doorstreept behalve de eerste optie (Ongegrond gezin wegens elementen 00 (nog na te gaan of elementen uit ANG mogen gebruikt worden in een beslissing)).

Geen enkele verklaring of motivering wordt toegevoegd waarom men deze optie kiest en niet één van de andere opties.

5. In de bestreden beslissing, de effectieve beslissing die wordt kenbaar gemaakt aan de verzoekende partij (stuk 1), wordt door de dossierbeheer (attaché C. D.) vervolgens een document opgesteld in overeenstemming met de beslissing van de Directeur-generaal. De bestreden beslissing oordeelt dat de aanvraag van de verzoekende partij op grond van artikel 9bis Vreemdelingenwet ontvankelijk doch ongegrond is.

B. DE FORMELE MOTIVERINGSVERPLICHTING

6. De bestreden beslissing stelt de verzoekende partij niet in staat te begrijpen op basis van welke juridische en feitelijke gegevens er werd geopteerd voor de eerste van de vijf voorgestelde opties (zie hierboven), derwijze dat hierdoor niet voldaan is aan het doel van de formele motiveringsplicht zoals voorzien in de artikelen 2 en 3 van de wet inzake de formele motivering van bestuurshandelingen en artikel 62 Vreemdelingenwet.

De elementen in het dossier lieten immers toe om zowel een gegrondheidsbeslissing te nemen voor het voltallige gezin, voor het volledige gezin behalve E. of enkel voor de moeder van het gezin (T.). In de bestreden beslissing wordt echter niets gezegd over de verschillende opties die werden overwogen en de motieven waarom men koos voor de minst gunstige van alle beslissingen.

Voor de verzoekende partij is deze motivering nochtans cruciaal.

Bovendien is de verplichting tot formele motivering in hoofde van de verwerende partij in de huidige context nog uitgebreider. Immers, door de verwerende partij werd gekozen voor de meest zwaarwichtige optie, met name dat geen enkel lid van het gezin een (voorwaardelijk) verblijf wordt toegekend.

Een schending dringt zich hierom op van de formele motiveringsverplichting, zoals voorzien in de artikelen 2 en 3 van de wet inzake de formele motivering van bestuurshandelingen en artikel 62 Vreemdelingenwet.

C. DE "OPENBARE ORDE"

7. Onder voorbehoud van het bovenstaande inzake de formele motivering, wijst de verzoekende partij op het onderstaande.

Zoals hierboven kon worden vastgesteld, werden vijf voorstellen geformuleerd aan de Directeur-generaal. De elementen in het dossier laten dus toe om zowel een gegrondheidsbeslissing te nemen voor het voltallige gezin, voor het volledige gezin behalve E. of enkel voor de moeder van het gezin (T.).

Door de Directeur-generaal worden echter alle opties doorstreept behalve de eerste optie (Ongegrond gezin wegens elementen 00 (nog na te gaan of elementen uit ANG mogen gebruikt worden in een beslissing). Hierna heeft de dossierbeheer (attaché C. D.) een beslissing opgesteld om deze "beslissing" van de Directeur-generaal te verantwoorden.

Doorslaggevend zouden dan de "elementen 00" of elementen van openbare orde moeten vormen (conform de "gekozen" optie door de Directeur-generaal).

In de bestreden beslissing wordt hierom melding gemaakt van de veroordeling van E. G. op 6 november 2015 ("Hij werd op 06.11.2015 veroordeeld tot een werkstraf van 120 uren en een geldboete"). De gemachtigde verwijst, ter onderbouwing van de elementen van openbare orde, naar de uiteenzetting van het parket: "het Parket stelde dat de feiten ernstig waren, dat betrokkene zijn driften niet kon beheersen en dat hij onvoldoende rekening hield met andermans fysieke integriteit".

De stelling van het parket is dus van groot belang voor de gemachtigde. Het is vervolgens onzorgvuldig en kennelijk onredelijk dat met de andere en recente informatie van het parket geen rekening wordt gehouden. Dit is nota bene informatie die door de Dienst Vreemdelingenzaken zelf werd opgevraagd van het parket.

Volgende informatie werd op 12 april 2017 verkregen van het parket op vraag van de gemachtigde (zie het administratief dossier en stuk 5 en 6):

- "Eén van de minderjarige kinderen heeft een strafblad, namelijk E.. Hij werd op 06.11.2015 veroordeeld door de correctionele rechtbank van Antwerpen tot een werkstraf van 102 uren en een geldboete voor 'opzettelijke slagen en verwondingen met als gevolg ziekte of arbeidsongeschiktheid'. De feiten zijn minder recent. Het parket (stagiaire) liet zich positief uit over het verloop van de uitgevoerde werkstraf. Het parket (stagiaire) voegde er aan toe dat het niet ondenkbaar is dat hij in de toekomst opnieuw een blanco strafblad kan hebben" (stuk 5)

Door het parket wordt duidelijk gesteld dat de werkstraf door E. werd uitgevoerd, deze uitvoering positief is verlopen, de feiten waarover de veroordeling handelt minder recent zijn én dat het waarschijnlijk is dat E. zich zal onthouden van het plegen van andere strafbare feiten en hij hierom opnieuw een blanco strafblad zal hebben.

Hiervoor wordt echter niets vermeld door de gemachtigde.

Uit deze informatie blijkt nochtans duidelijk dat E. volledige medewerking heeft verleend aan zijn veroordeling tot een werkstraf en er zich nadien geen niet feiten hebben afgespeeld.

Door evenwel slechts rekening te houden met gedeeltelijke en selectieve informatie inzake de veroordeling van E. in 2015, terwijl de gemachtigde van deze informatie perfect op de hoogte was, handelt de verwerende partij in strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringplicht.

8. In de bestreden beslissing wordt vervolgens melding gemaakt van de processen- verbaal waarbij de naam van de vader en de twee meerderjarige kinderen zijn vermeld.

Door de gemachtigde worden de meldingen omschreven als "feiten". Deze vaststelling klopt niet. Het gaat enkel om meldingen die, zo blijkt, niet verder werden onderzocht. Er is thans geen strafrechtelijk onderzoek lopende. Deze informatie werd door het parket aan de Dienst Vreemdelingenzaken bevestigd op 12 april 2017 (stuk 5), waarbij wordt bevestigd dat alle gezinsleden behalve E. (omwille van één veroordeling) een blanco strafregister hebben.

Verder wordt in het administratief dossier vermeld dat geen van de gezinsleden geseind staat als "ontoegankelijk op het Schengen-grondgebied" (stuk 5). Ook door de staatsveiligheid worden geen opmerkingen gemaakt (stuk 5).

Hieruit blijkt dat de ernst van deze tenlasteleggingen in de gemaakte meldingen beperkt is, terwijl de verwerende partij hieraan kennelijk een groot gewicht toekent.

Door deze meldingen evenwel te beschouwen als "feiten", zonder rekening te houden met bovenvermelde kanttekeningen en zonder zelfs de verzoekende partij de gelegenheid te bieden hierover toelichting te geven, schendt de verwerende partij het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringplicht.

9. Tenslotte, indien de elementen van openbare orde werkelijk de doorslaggevende rol hebben gespeeld bij het nemen van de uiteindelijke beslissing van de verwerende partij, blijkt niet waarom de moeder van het gezin geen verblijf zou worden toegekend. Zij is immers niet gekend voor enig strafbaar feit noch is er ooit een melding gemaakt.

Hierover wordt door de verwerende partij echter niets gesteld. De verwerende partij verwijst enkel naar de andere drie familieleden.

Dit geldt des te meer als een belangrijke vaststelling, omdat de verwerende partij heeft erkend in de bestreden beslissing dat het gezin goed geïntegreerd is maar dit vervolgens nuanceert door de beweerdelijke elementen van openbare orde: "de goede integratie van het gezin dient genuanceerd te worden gezien" (stuk 1).

De verwerende partij handelt hierdoor onzorgvuldig en kennelijk onredelijk.

Eenzelfde vaststelling geldt in hoofde van T. G.. Hij wordt slechts vermeld bij één melding. Het gros van de meldingen ligt namelijk bij de vader en E.. Het kan dan ook bezwaarlijk worden geteld dat de goede integratie van T. teniet wordt gedaan doordat er éénmaal een melding werd gemaakt (zonder verder gevolg).

De verwerende partij handelt hierdoor eveneens onzorgvuldig en kennelijk onredelijk.

D. DE INTEGRATIE EN HET LEGAAL VERBLIJF VAN DE VERZOEKENDE PARTIJ IN BELGIË (ARTIKEL8 EVRM)

10. Bovenvermelde elementen inzake de "openbare orde" worden door de gemachtigde ingeroepen als "nuance" op de goede integratie van de verzoekende partij ("de goede integratie van het gezin dient genuanceerd te worden gezien drie van de vier gezinsleden in België gekend zijn voorfeiten van openbare orde").

Uit deze bewoording blijkt dat de gemachtigde inderdaad aanneemt dat er sprake is van een "goede integratie". De gemachtigde nuanceert deze integratie vervolgens wel, maar komt schijnbaar niet meer terug op de elementen van goede integratie. Nochtans vormt dit een zeer belangrijk gegeven. Hiermee wordt derhalve onvoldoende rekening gehouden door de verwerende partij bij het nemen van de bestreden beslissing.

De verzoekende partij beroept zich nadrukkelijk op de bescherming van artikel 8 EVRM, op het privéleven en gezinsleven van de verzoekende partij.

Zoals hierboven reeds aangehaald, bestaat de familie G. uit een gezin met twee kinderen. De moeder van het gezin is mevr. G. T. B., geboren te Satchkhere (Georgië) op (...)1973, van Georgische nationaliteit. De vader van het gezin is de heer G. D. T., geboren te Satchkhere (Georgië) op (...)1973, van Georgische nationaliteit. Samen hebben zij twee zonen: de heer G. T., geboren te Khachouri (Georgië) op (...)1991, van Georgische nationaliteit en de heer G. E. D., geboren te Satchkhere (Georgië) op (...)1993, van Georgische nationaliteit. Het volledige gezin is toegekomen in België op 9 augustus 2009, nadat zij gevlucht waren voor de vervolgingen waarvan zij het slachtoffer waren in Georgië. Op 10 augustus 2009 vroegen zij asiel aan in België. Het gezin woonde in Georgië in Satchkhere, een dorp in de provincie Imereti, op minder dan 10 km van de grens met Zuid-Ossetië (zie stuk 4). Ten gevolge van de inval van het Russische leger in Zuid-Ossetië in augustus 2008 was de toestand in hun dorp drastisch verergerd. De Russen hadden ook hun dorp bezet en dwongen iedereen om voedsel en goederen af te staan. Omdat D. dit meermaals moest doen, kreeg hij problemen met zijn dorpsgenoten omdat zij dachten dat hij samenwerkte met de Russen. Hij werd dan ook verzocht om mee te vechten tegen de Russen, om de bezetting te doen ophouden. Omdat de situatie voor hen niet meer houdbaar was, zijn zij gevlucht. D., de vader van het gezin, stond onder enorme druk in Georgië, en besloot om met zijn gezin te vluchten. Door de opgekropte emoties kampte D met ernstige psychologische problemen. Sinds zijn aankomst in België is hij hiervoor in behandeling. De aanhoudende stress belemmert echter zijn genezingsproces. Vanaf de aankomst in België heeft het gezin er alles aan gedaan om zich te integreren in de maatschappij. Zij hebben allemaal Nederlandse lessen gevolgd toen hun statuut dit toeliet. T. en E. waren 17 en 15 jaar oud toen zij in België toekwamen en hebben er alles aan gedaan om zich direct bij te scholen. E. heeft zijn opleiding kunnen afmaken. T. kreeg op 28 februari 2011 een arbeidskaart C, maar nog voor hij een tewerkstelling had gevonden, werd het tijdelijk verblijfsrecht alweer beëindigd. Hij heeft wel het nodige gedaan om Nederlandse lessen te volgen en kan onmiddellijk ingeschakeld worden in de reguliere arbeidsmarkt. In afwachting van hun toelating om te werken, of een opleiding te volgen, hebben zij voornamelijk vrijwilligerswerk verricht. Omdat zij beiden bekwaam zijn in de Georgische gevechtssport 'Khidoli' geven zij ook les in samenwerking met 'Buurt Sport Antwerpen'. In het kader van hun vrijwilligerswerk voor het Georgisch cultureel centrum "K. vzw" organiseren zij bovendien veel activiteiten in Park Spoor Noord in Antwerpen.

Deze elementen dienen door de verwerende partij in overweging te worden genomen alvorens men de bestreden beslissing neemt.

Door de verwerende partij wordt kennelijk veel belang toegekend aan de openbare orde (zie hierboven), zonder dat evenwel een belangenafweging wordt uitgevoerd waarbij het privé- en gezinsleven van de verzoekende partij in overweging (of beter: in afweging) wordt genomen. De verzoekende partij verwijst hiervoor naar de eerdere gemaakte opmerkingen inzake de "openbare orde" (zie bovenvermeld punt), waaruit blijkt dat de verwerende partij enkel oog schijnt te hebben voor de elementen van openbare orde.

Hierdoor schendt de verwerende partij het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht in samenhang gelezen met artikel 8 EVRM.

Door de verzoekende partij werd tevens betoogd dat de verwerende partij bij het uitvoeren van de belangenafweging op grond van artikel 8 EVRM (bij het nemen van de tweede visumweigering van 15 juni 2017) onvoldoende heeft rekening gehouden met de criteria die werden uiteengezet in de

rechtspraak door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (zie o.a. EHRM 2 augustus 2001, zaak 54273 *Boultif v Zwitserland*); EHRM 18 oktober 2006, zaak 46410/99 *Üner t/ Nederland*; EHRM 17 april 2014, nr. 41738/10, *Paposhvili v. België*, par. 141). Uit de rechtspraak van het EHRM blijkt dat waar overwegingen van openbare orde of nationale veiligheid een rol spelen het EHRM een aantal criteria heeft geformuleerd die nationale overheden in het treffen van een billijke belangenafweging moeten leiden, met name de zgn. *Boultif/Üner criteria* (EHRM 17 april 2014, nr. 41738/10, *Paposhvili v. België*, par. 141).

Volgens de vaste rechtspraak van het EHRM blijkt dat er rekening moet worden gehouden met volgende criteria: de aard en ernst van de strafrechtelijke inbreuken; de tijdsduur van het verblijf in het gastland; de tijdsduur die verstreken is sinds de inbreuk en het gedrag van verzoeker sindsdien; de nationaliteit van de betrokkenen; de gezinssituatie van de verzoeker en, naargelang het geval, de tijdsduur van zijn huwelijk, en andere factoren die wijzen op een daadwerkelijk beleefd gezinsleven als koppel; de vraag of de echtgeno(o)t(e) kennis had van de inbreuk bij het totstandkomen van de gezinsrelatie; de kinderen uit dit huwelijk en hun leeftijd; de ernst van de moeilijkheden die de echtgeno(o)t(e) riskeert te ondervinden in het land waarheen ze worden uitgewezen; het belang en welzijn van de kinderen, in het bijzonder de ernst van de moeilijkheden die de kinderen riskeren in het land waarheen ze worden uitgewezen; de hechtheid van de sociale, culturele en familiale banden met het gastland en het land waarheen ze worden verwijderd.

De rechtspraak van het EHRM is in deze context vaststaand, zoals ook recentelijk werd bevestigd in een arrest van het EHRM van 29 juni 2017 (nr. 33809/15).

Het is dus aan de verwerende partij, bij het nemen van de bestreden beslissing, om dergelijke belangenafweging uit te voeren op basis van deze "*Boultif-Üner-criteria*".

De verzoekende partij moet vaststellen dat uit de motieven van de bestreden beslissing niet blijkt dat de gemachtigde bij het nemen van deze beslissingen is tegemoet gekomen aan de beoordeling die hem toekwam in het licht van artikel 8 van het EVRM.

Er werd o.a. geen of onvoldoende rekening gehouden met de tijdsduur van het verblijf van de verzoekende partij in België (sinds 2008 en de duurtijd van hun asielprocedure: 4 jaar en 1 maand, waarbinnen zij een legaal verblijf hadden) bij het maken van de belangenafweging; de ernst van de moeilijkheden die de D. riskeert te ondervinden in het land waarheen hij zou worden uitgewezen (gelet op de reden van de vlucht uit Georgië en de medische situatie van D., zie hierboven); het belang en welzijn van de kinderen (T. en E. hebben hier o.a. opleidingen gevolgd nadat zij in België toekwamen als minderjarigen) en de hechtheid van de sociale, culturele en familiale banden met het gastland en het land waarheen ze worden verwijderd (zoals reeds aangehaald hierboven bij de bespreking van de integratie).

Bovendien blijken de aangehaalde elementen van openbare orde door de verwerende partij gebaseerd te zijn op selectieve informatie (bv. door geen rekening te houden met recente informatie van het parket) en wordt de ernst ervan overdreven sterk benadrukt (zie hierboven). Voor de moeder van het gezin is er zelfs geen enkel element dat wordt aangehaald inzake de openbare orde en ten aanzien van T. gaat het slechts op één melding (zie hierboven).

Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel in het licht van artikel 8 van het EVRM volgt uit deze vaststelling. Aangezien artikel 8 van het EVRM een zorgvuldig onderzoek vereist naar alle relevante feiten en omstandigheden, volgt tevens de vaststelling van de schending van dit artikel (EHRM 11 juli 2000, *Ciliz/Nederland*, § 66; EHRM 10 juli 2014, *Mugenzi/Frankrijk*, § 46; EHRM 10 juli 2014, *Tanda-Muzinga/Frankrijk*, § 68).

De bestreden beslissing is hierom in strijd met artikel 8 EVRM,

E. DE MEDISCHE SITUATIE VAN D. (ARTIKEL 3 EVRM)

11. In de bestreden beslissing wordt de aangehaalde medische toestand van de heer G. D. besproken.

Zoals hierboven aangehaald, houdt de medische situatie van de heer G. D. sterk verband met de vlucht van het gezin uit Georgië. Het gezin heeft Georgië ontvlucht en heeft in België asiel aangevraagd. Het in

niet mogelijk om terug te keren naar Georgië omwille van de gezondheidstoestand van de heer G. D. T.. De redenen die aan de grondslag liggen van de vlucht van het gezin uit Georgië, zijn tevens de oorzaak van de medische aandoeningen van D.. Ten gevolge hiervan heeft hij ernstige psychische problemen gekregen. De medische problematiek van D. werd geattesteerd door Dr. P. R. op 16 februari 2017, waaruit blijkt dat een terugkeer naar zijn geboorteland een risico inhoudt voor het behoud van zijn fysieke en psychische integriteit (zie hierboven).

Hierop wordt in de bestreden beslissing slechts geantwoord dat er "onvoldoende elementen" zouden aangebracht zijn om te beoordelen of hij kan reizen dan wel of de medische behandeling al dan niet onontbeerlijk is en beschikbaar is in het land van herkomst.

De medische situatie van David wordt echter opgeworpen in het kader van een aanvraag tot machtiging van verblijf op grond van artikel 9bis Vreemdelingenwet, niet op grond van artikel 9bis Vreemdelingenwet (waarop de gemachtigde schijnbaar doelt).

De aangebrachte elementen maken duidelijk dat David met ernstige psychische problemen kampt ten gevolge van de gebeurtenissen in Georgië. Hierom wordt door David (en zijn gezin als mantelzorgers) verzocht om een machtiging tot verblijf te verkrijgen in België. Deze elementen werd gestaafd met een recent medisch attest.

De verzoekende partij bewijst dus haar ingeroepen grond in de aanvraag tot machtiging van verblijf. Het is vervolgens aan de verwerende partij om dit element ook werkelijk te onderzoeken in het licht van artikel 9bis Vreemdelingenwet, hetgeen zij nalaat. De bewezen en ingeroepen elementen in verband met de medische situatie van David kunnen niet worden afgewezen door te stellen dat er onvoldoende elementen" zouden aangebracht zijn om te beoordelen of hij kan reizen dan wel of de medische behandeling al dan niet onontbeerlijk is en beschikbaar is in het land van herkomst. Het tegendeel blijkt.

Door deze aanwezige en gestaafde van de verzoekende partij niet te onderzoeken, schendt de verwerende partij het zorgvuldigheidsbeginsel.

De bestreden beslissing stelt bovendien dat de aanvraag tot machtiging van verblijf ontvankelijk is. Er zijn dus kennelijk elementen aanwezig die werden aanvaard door de verwerende partij als buitengewone omstandigheden zoals, mogelijks, de medische situatie van David.

Bovendien blijkt duidelijk uit het medisch attest dat de redenen die aan de grondslag liggen van de vlucht van het gezin uit Georgië, tevens de oorzaak zijn van de medische (mentale) aandoeningen van David. Hieruit kan duidelijk worden afgeleid waarom het voor David bijzonder moeilijk is om terug te keren naar Georgië en aldaar te verblijven.

Deze elementen werden echter niet zorgvuldig beoordeeld door de verwerende partij."

2.2 Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van deze van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de gemachtigde van de staatssecretaris de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding.

De aangevoerde schending van de motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel wordt onderzocht samen met de aangevoerde schending van artikel 9bis van de vreemdelingenwet.

Artikel 9 van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

"Om langer dan de in artikel 6 bepaalde termijn in het Rijk te mogen verblijven, moet de vreemdeling die zich niet in een der in artikel 10 voorziene gevallen bevindt, daartoe gemachtigd worden door de Minister of zijn gemachtigde.

Behoudens de in een internationaal verdrag, in een wet of in een koninklijk besluit bepaalde afwijkingen, moet deze machtiging door de vreemdeling aangevraagd worden bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van oponthoud in het buitenland."

Artikel 9bis, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

“In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven.”

Als algemene regel geldt dat een machtiging om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven door een vreemdeling moet worden aangevraagd bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van ophoud in het buitenland. In buitengewone omstandigheden wordt hem evenwel toegestaan die aanvraag te richten tot de burgemeester van zijn verblijfplaats in België. Enkel wanneer er buitengewone omstandigheden aanwezig zijn om het niet aanvragen van de machtiging bij de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordigers in het buitenland te rechtvaardigen, kan de verblijfsmachtiging in België worden aangevraagd.

De bestreden beslissing oordeelt dat de aanvraag ontvankelijk, doch ongegrond is en dat de verblijfsmachtiging dus niet wordt toegekend aan verzoekende partij. Artikel 9bis van de vreemdelingenwet bevat geen criteria waaraan de aanvraag om machtiging tot verblijf moet voldoen om gegrond te worden verklaard noch criteria die ertoe leiden de aanvraag ongegrond te verklaren (RvS 5 oktober 2011, nr. 215.571; RvS 1 december 2011, nr. 216.651).

Verzoekers wijzen op de interne nota opgemaakt op 10 april 2017 waarin, op basis van de bevindingen, verschillende voorstellen worden geformuleerd aan de directeur-generaal, met name vijf mogelijke beslissingen worden voorgesteld. Verzoekers menen dat hieruit blijkt dat de elementen in het dossier het toelaten om zowel een gegrondheidsbeslissing te nemen voor het voltallige gezin, dan wel voor het volledige gezin behalve E. of enkel voor de moeder van het gezin T. Enkel de optie, ongegrond voor het hele gezin wegens elementen van openbare orde werd weerhouden. Verzoekers betogen dat geen enkele verklaring of motivering is gegeven waarom voor deze optie is gekozen en niet voor één van de andere opties.

De Raad benadrukt dat het toekennen van een verblijfsmachtiging op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet een gunstmaatregel is. Het bestuur beschikt bij de beoordeling van de vraag of een verblijfsmachtiging kan worden toegekend over een ruime appreciatiebevoegdheid. Het bestuur kan een groter gewicht leggen op de inbreuken op de openbare orde dan op de integratie of het lang verblijf van verzoekers. De interne nota waar verzoekers naar verwijzen toont aan dat alle elementen in het dossier grondig zijn gewikt en gewogen en dat er uiteindelijk werd geopteerd voor het niet toekennen van een verblijfsmachtiging aan het hele gezin. Uit deze teksten blijkt enkel het voornemen om niet lichtzinnig over het dossier te oordelen. In de bestreden beslissing is uitgebreid opgelijst welke elementen van openbare orde in aanmerking werden genomen. Zo motiveert de verwerende partij daaromtrent het volgende: *“De heer D. G. is gekend voor 6 feiten: illegaal verblijf, gebruik van een vals document of vervalsing (meer bepaald gebruik van een vervalst attest van immatriculatie), slagen en verwondingen, (sociale) fraude en gewone diefstal. Mijnheer pleegde een inbreuk inzake de verkeersbelasting en de belasting op inverkeerstelling. Mijnheer maakte gebruik van een wagen voorzien van een Duitse transitplaat met gele band geldig van 08.04.2013 tot 12.04.2013. De transitplaten werden door de bevoegde dienst verwijderd. Mijnheer werd op heterdaad betrapt door een winkeldetective. Mijnheer sloeg met zijn twee zonen een man in elkaar waardoor het slachtoffer twee dagen werkonbekwaam was. De heer E. G. is gekend voor 7 feiten: opzettelijke slagen en verwondingen (5 keer), private militia/ privé-detective/ private veiligheid en gewone diefstal. De politie kreeg meerdere oproepen waarbij hun tussenkomst werd gevraagd in verband met een vechtpartij. De heer E. G. bracht een man die op de grond lag meerdere vuistslagen toe op het hoofd en het bovenlichaam. Gezien de agressieve houding van de heer E. G. diende de politie voor de eigen veiligheid handboeien aan te brengen. De heer E. G. is gekend voor andere vechtpartijen. Hij werd op 06.11.2015 veroordeeld tot een werkstraf van 120 uren en een geldboete. De heer E. G. werd veroordeeld voor slagen en verwondingen met ziekte of ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid ten gevolge. Uit het dossier van betrokkene bleek dat mijnheer zelf de confrontatie had opgezocht zodat er geen sprake was van wettige zelfverdediging of uitlokking. Het Parket stelde dat de feiten ernstig waren, dat betrokkene zijn driften niet kon beheersen en dat hij onvoldoende rekening hield met andermans fysieke integriteit. De heer T. G. is gekend voor 1 feit: opzettelijke slagen en verwondingen.”*

Het is niet kennelijk onredelijk om op grond van deze opsomming te oordelen dat *“De goede integratie van het gezin dient genuanceerd te worden”* nu drie van de vier gezinsleden gekend zijn voor feiten van openbare orde. Waar verzoekers de feiten van openbare orde minimaliseren en menen dat de verwerende partij onredelijk is in haar beoordeling, doen verzoekers evenwel geen afbreuk aan de vaststelling dat er feiten van openbare orde zijn gepleegd. De verwerende partij kan, met de ruime discretionaire bevoegdheid waarover zij beschikt een groter gewicht hechten aan deze feiten van openbare orde dan aan de elementen van integratie en langdurig (illegaal) verblijf. Het feit dat verzoekers het hier niet mee eens zijn volstaat niet om tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing te besluiten. De Raad wijst er nogmaals op dat de toekenning van een verblijfsmachtiging een gunstmaatregel is. De Raad kan verzoekers ook niet volgen waar zij stellen dat door het parket ten aanzien van E. zou zijn gesteld dat *“het waarschijnlijk is dat E. zich zal onthouden van het plegen van andere strafbare feiten en hij in de toekomst opnieuw een blanco strafblad kan hebben”*. Het parket stelde op 12 april 2017 evenwel slechts dat het *“niet ondenkbaar is (dat) hij (E.) in de toekomst opnieuw een blanco strafblad kan hebben”*. Bovendien merkt de Raad op dat het feit dat een aantal gezinsleden over een blanco strafblad beschikken, de gezinsleden niet gekend zijn bij de staatsveiligheid en zij niet SIS-geseind zijn, niet betekent dat de verwerende partij geen rekening zou kunnen houden met de feiten die niet tot een strafrechtelijke veroordeling hebben geleid. Het besluit van de verwerende partij dat *“De redenen die aangehaald worden om het verblijf toe te kennen (...) onvoldoende (worden) bevonden onder meer in het licht van vechtpartijen waarvoor drie van de vier gezinsleden gekend zijn.”*, is niet kennelijk onredelijk, te meer nu verzoekers deze vechtpartijen geenszins betwisten.

De schending van de materiële motiveringsplicht, het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel wordt niet aangetoond.

Artikel 8 van het EVRM, waarvan verzoekers de schending aanvoeren, bepaalt:

- “1. Een ieder heeft recht op respect voor zijn privéleven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie.
2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.”

Nog daargelaten de vraag of de schending van voormeld artikel kan worden aangevoerd ten aanzien van de bestreden beslissing daar deze geen verwijderingsmaatregel in zich draagt, wijst de Raad erop dat rekening houdend met het feit enerzijds dat de vereiste van artikel 8 van het EVRM, net zoals die van de overige bepalingen van het EVRM, te maken heeft met waarborgen en niet met louter goede wil of met praktische regelingen (EHRM 5 februari 2002, Conka v. België, § 83) en anderzijds, dat dit artikel primeert op de bepalingen van de vreemdelingenwet (RvS 22 december 2010, nr. 210.029), het de taak van de administratieve overheid is om, vooraleer te beslissen, een zo nauwkeurig mogelijk onderzoek te doen van de zaak en dit op grond van de omstandigheden waarvan zij kennis heeft of zou moeten hebben. Een verzoekende partij die een schending van artikel 8 van het EVRM aanvoert, dient minstens het begin van bewijs aan te brengen van een privéleven en een familie- en gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM waarop zij zich beroept. Dit begin van bewijs dient voldoende nauwkeurig te zijn met inachtneming van de omstandigheden van de zaak. Artikel 8 van het EVRM definieert het begrip ‘familie- en gezinsleven’ noch het begrip ‘privéleven’. Beide begrippen zijn autonome begrippen, die onafhankelijk van het nationale recht dienen te worden geïnterpreteerd. De beoordeling of er al dan niet sprake is van een familie- of gezinsleven is in wezen een feitenkwestie die afhankelijk is van de aanwezigheid van effectief beleefde hechte persoonlijke banden (EHRM 12 juli 2001, K. en T./Finland (GK), § 150; EHRM 2 november 2010, Şerife Yiğit/Turkije (GK), § 93). Het begrip ‘privéleven’ wordt evenmin gedefinieerd in artikel 8 van het EVRM. Het EHRM benadrukt dat het begrip ‘privéleven’ een ruime term is en dat het mogelijk noch noodzakelijk is om er een exhaustieve definitie van te geven (EHRM 16 december 1992, Niemietz/Duitsland, § 29; EHRM 27 augustus 2015, Parrillo/Italië (GK), § 153). De beoordeling of er sprake kan zijn van een privéleven, is ook een feitenkwestie.

Wat het gezinsleven betreft verliezen de verzoekers uit het oog dat de bestreden beslissing gericht is tot het ganse gezin en er geen sprake is van een scheiding tussen gezinsleden.

Wat het privéleven betreft dient de Raad op te merken dat het *in casu* een aanvraag tot een toelating tot verblijf betreft. *In casu* dient geen toetsing aan de hand van artikel 8, tweede lid van het EVRM te gebeuren. Immers de bestreden beslissing betreft geen weigering van een voortgezet verblijf.

Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna afgekort EHRM) is van oordeel dat er geen inmenging is en derhalve geen toetsing aan de hand van het tweede lid van artikel 8 van het EVRM dient te gebeuren indien het om een eerste toelating gaat. In dit geval moet er volgens het EHRM onderzocht worden of er een positieve verplichting is voor de staat om het recht op privé- en/of familie- en gezinsleven te handhaven en te ontwikkelen (EHRM 28 november 1996, Ahmut/Nederland, § 63; EHRM 31 januari 2006, Rodrigues Da Silva en Hoogkamer/Nederland, § 38). Dit geschiedt aan de hand van de 'fair balance'-toets. Als na deze toets uit de belangenafweging blijkt dat er een positieve verplichting voor de staat is, dan is er schending van artikel 8 van het EVRM (EHRM 17 oktober 1986, Rees/The United Kingdom, § 37).

Verzoekers wijzen op de elementen van integratie, het langdurig verblijf, de medische problematiek van hun vader en de legerdienst van de meerderjarige kinderen.

De gemachtigde van de staatssecretaris heeft wel degelijk een onderzoek gevoerd met betrekking tot deze elementen en afgewogen met de contra-indicaties van integratie en de elementen van openbare orde. In de bestreden beslissing wordt gemotiveerd: *“Voor wat betreft het medische element werd er volgens de arts-ambtenaar onvoldoende elementen aangebracht om te kunnen weten of mijnheer G. al dan niet kan reizen en of de medische behandeling al dan niet onontbeerlijk is en beschikbaar in het land van herkomst. De bewijslast ligt bij verzoeker. Het is aan verzoeker alle gegevens aan te brengen die er op zouden kunnen wijzen dat hij werkelijk niet in staat is tot reizen en dat zijn behandeling onontbeerlijk is en al dan niet beschikbaar in Georgië. De verklaringen van de arts volstaan daarbij niet. (...)*

Voor wat betreft de militaire dienstplicht waaraan de meerderjarige kinderen zouden onderworpen kunnen worden, dient opgemerkt te worden dat dit in Georgië een normale procedure betreft en geen vorm van vervolging is. De militaire dienstplicht werd volgens CEDOCA gereduceerd van 15 naar 12 maanden. Er bestaan plannen om de dienstplicht in Georgië af te schaffen en enkel een professioneel leger te behouden. Betrokkenen kunnen een eventuele gevangenisstraf wegens het niet naleven van de dienstplicht omzeilen door bij de volgende lichting in dienst te treden. Volgens CEDOCA bestaan er verschillende strafmaten waaronder ook het betalen van een geldboete. Indien een oproepingsbrief herhaaldelijk wordt ontweken is een gevangenisstraf tot maximaal 3 jaar voorzien, maar dat betekent niet dat dergelijke strafmaat effectief wordt uitgevoerd. Betrokkenen hebben alleszins geen oproepingsbrieven voorgelegd. Betrokkenen kunnen zichzelf bij aankomst in Georgië aanbieden om vooralsnog hun dienstplicht te vervullen.

De goede integratie van het gezin dient genuanceerd te worden gezien drie van de vier gezinsleden in België gekend zijn voor feiten van openbare orde. (...)

België heeft het recht om de toegang tot het grondgebied te controleren en wenst geen verblijfsmachtiging toe te kennen aan personen waarvan er contra-indicaties van integratie en ernstige elementen van openbare orde aanwezig zijn. De redenen die aangehaald worden om het verblijf toe te kennen worden onvoldoende bevonden onder meer in het licht van vechtpartijen waarvoor drie van de vier gezinsleden gekend zijn. “

Uit de lezing van de motieven blijkt dat de verwerende partij weldegelijk rekening heeft gehouden met de elementen van integratie, de medische problematiek en de legerdienst van de zonen. Verzoekers laten na aan te tonen dat de beoordeling van de medische problematiek en legerdienst kennelijk onredelijk of onjuist is. Verzoekers tonen niet aan dat eerste verzoeker niet in staat is om te reizen of dat de medische behandeling onontbeerlijk is dan wel niet beschikbaar zou zijn. In de aanvraag op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet ligt de bewijslast bij verzoekers. De verwerende partij oordeelt dat de enkele verklaring afgelegd door een arts onvoldoende is om aan te tonen dat de eventuele noodzakelijke medische behandeling in het land van herkomst niet voorhanden is. Het motief betreffende de legerdienst wordt verder niet weerlegd. Verwerende partij heeft de elementen van integratie afgewogen met de elementen van openbare orde. Uit de bespreking hierboven blijkt dat de afweging geenszins kennelijk onredelijk is. Door de loutere herhaling van de elementen tonen verzoekers niet aan dat hun privéleven de verwerende partij noopt tot een positieve verplichting hen een verblijfsmachtiging toe te kennen. Zij tonen evenmin aan dat de motieven niet volstaan in het licht van (de belangenafweging in het kader van) artikel 8 van het EVRM.

Wat de aangevoerde schending van artikel 3 van het EVRM betreft wijst de Raad er vooreerst op dat de bestreden beslissing geen verwijderingsmaatregel bevat en dat het beroep niet gericht is tot een verwijderingsmaatregel. Bovendien wordt nogmaals benadrukt dat de bewijslast bij het indienen van een aanvraag bij de aanvrager zelf ligt en wie zich wenst te beroepen op het risico op een mensonterende behandeling moet er, ook in het kader van de huidige aanvraag om machtiging tot verblijf, blijk van geven dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat hij in het land waarnaar hij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling en is er toe gehouden zijn beweringen te staven met een begin van bewijs. De bescherming verleend via artikel 3 van het EVRM waarop verzoekers onmiskenbaar doelen zal immers slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing vinden. Een blote bewering of eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk uit te maken op artikel 3 van het EVRM. Een eventualiteit dat artikel 3 van het EVRM kan worden geschonden, volstaat evenmin. Het argument dat de medische aanvraag enerzijds en de regularisatieaanvraag anderzijds andere finaliteiten hebben, staat deze vaststellingen over de bewijslast inzake het risico op onmenselijke behandelingen niet in de weg. De beoordeling van de verwerende partij dat de enkele verklaring van een arts in een medisch attest niet volstaan als bewijs, is niet kennelijk onredelijk nu het aan verzoeker is om alle gegevens aan te brengen die er op zouden kunnen wijzen dat hij werkelijk niet in staat is tot reizen en dat zijn behandeling onontbeerlijk is en niet beschikbaar zou zijn in Georgië. Bovendien motiveert de verwerende partij dat Georgië op de lijst van veilige landen staat. Een schending van artikel 3 van het EVRM wordt evenmin aangetoond.

Het enig middel is ongegrond.

3. Korte debatten

Verzoekers hebben geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig november tweeduizend achttien door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN